

முடிவெடுக்கும் வேளை!

[மத்தேயு 6:19-24]

பெருங்குவியலான உருளைக் கிழங்குகளைத் தோல் உரிக்கும் வேலை தரப்பட்ட ஒரு மனிதரைப் பற்றிய பழைய கதை ஒன்றுள்ளது. அவரைக் கூலிக்கு அமர்த்தியவர், நீங்கள் அவற்றைத் தோல் உரித்த பின்னர், “அவற்றின் அளவுக்குத் தக்காற்போன்று மூன்று குவியல்களாக வகைப்படுத்துங்கள்: சிறியவை, நடுத்தரமானவை மற்றும் பெரியவை.” ஏறக்குறைய ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பின்பு, அவர் களைப்படைந்திருப்பதை, அவரை வேலைக்கு அமர்த்தியவர் பரிசோதித்துக் கண்டறிந்தார். “உருளைக் கிழங்கு உரித்தல் இவ்வளவு கடினமான வேலையாயிருக்கும் என்று நான் ஒருக்காலும் உணர்ந்ததில்லை” என்று வேலைக்கு அமர்த்தியவர் கூறினார். அதற்கு அம்மனிதர், “உருளைக் கிழங்குகளை உரித்தல் என்பது அவ்வளவு கடினமானதல்ல. (அவற்றின் அளவு பற்றிய) அந்த முடிவுகளை எடுத்தலே என்னைக் களைப்படையச் செய்வதாக உள்ளது!” என்று பதில் அளித்தார்.

இது ஒரு பழைய கதையாக இருக்கலாம், ஆனால் நம்மில் பலர், உருளைக்கிழங்குகளை வகைப்படுத்துதலில் நம்மை அடையாளம் காண்கிறோம்; முடிவுகளை எடுப்பதை நாம் விரும்புவதில்லை. இருந்தபோதிலும் நாம், தினந்தோறும் முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவற்றில் சில, காலை உணவிற்கு எதை உண்பது அல்லது இன்றைய நாளில் எதை உடுத்துவது என்பவை போன்ற, சார்பளவில் முக்கியத்துவம் அற்றவைகளாக உள்ளன.¹ மற்றவைகள், ஒருவர் தாம் செய்யவிருக்கும் வேலை அல்லது யாரைத் திருமணம் செய்துகொள்வது என்பதைப் பற்றிய முடிவுகள் போன்ற, மிகவும் அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக இருக்கலாம். இந்த முடிவுகள் நமது வாழ்வில் செயல் தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. இருப்பினும் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்தல் என்று முடிவு செய்தலைக் காட்டிவும் அதிகம் முக்கியத்துவமான முடிவு வேறு எதுவும் இருப்பதில்லை. அந்த முடிவானது இப்போது மாத்திரம் செயல்தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருப்பதில்லை, ஆனால் அது நமது நித்தியத்தின் மீதும் செயல்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

நமது பாடத்திற்கான வேதவசனப் பகுதியானது - வாழ்வை மாற்றும், *நித்தியத்தை மாற்றும்* - முடிவுகளைப் பற்றியதாக உள்ளது. நாம் ஒவ்வொருவரும் மேற்கொள்ள வேண்டிய மூன்று தெரிவுகளை இவ்வசனப் பகுதியில் நாம் கண்டறிகிறோம்.

பூமியா அல்லது பரலோகமா? (6:19-21)

பூமியிலே அல்ல

முதல் தெரிவு 19 முதல் 21 வரையுள்ள வசனங்களில் காணப்படுகிறது:

பூமி அல்லது பரலோகம் ஆகிய இரண்டில் ஒன்றை நாம் தெரிவுசெய்துகொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இவ்வசனப் பகுதி, பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் தொடங்குகிறது: “பூமியிலே உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களை சேர்த்துவைக்க வேண்டாம்; இங்கே பூச்சியும் துருவும் அவைகளைக் கெடுக்கும்; இங்கே திருடரும் கன்னமிட்டுத் திருடுவார்கள்” (வசனம் 19).

இவ்வார்த்தைகள் எல்லா உடைமைகள் மீதும் ஒரு தடை என்ற வகையில் இருக்க நோக்கக் கொண்டிருக்கவில்லை. பவுல், “... நாம் அனுபவிக்கிறதற்குச் சகலவித நன்மைகளையும் நமக்குச் சம்பூரணமாகக் கொடுக்கிற ஜீவனுள்ள தேவன் ...” என்று எழுதினார் (1 தீதோத்தேயு 6:17; மேலும் காண்க 4:4). அதேபோன்று இவ்வசனப் பகுதியானது எதிர்காலத்திற்கான அளிப்பைத் தடை செய்வதற்காகத் தரப்படவும் இல்லை. குளிர்காலத்திற்கென்று உணவைச் சேமித்துவைக்கும் எறும்பை, சாலொமோன் புகழ்ந்தார் (நீதிமொழிகள் 6:6-8). அப்படியென்றால் இயேசுவின் அக்கறை எதுவாக இருந்தது? அந்தக் கேள்விக்குப் பதிலானது “உங்களுக்கு” என்ற வார்த்தைகளில் காணப்படுகிறது: “பூமியிலே உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைக்கவேண்டாம்.” ஜான் ஸ்டாட் அவர்கள், இயேசு பழித்துரைத்தது என்ன என்பதைப் பற்றிப் பின்வரும் தொகுப்புரையைக் கொடுத்தார்:

பொருட்களைச் சயநலத்துடன் சேர்த்துக் குவித்தலை, ... மிதமிஞ்சிய ஆடம்பரமான மற்றும் வசதிமிக்க வாழ்வு ... உலகத்தில் உள்ள வசதிக்குறைவான மக்களின் அத்தியாவசியத் தேவைகளை உணராத இருதயக் கடினம் ... ஒரு நபரின் வாழ்வு என்பது அவரது ஏராளமான உடைமைகளிலேயே அடங்கியுள்ளது என்ற மதியீனமான பகற்கனவு (லூக்கா 12:15) ... மற்றும் நமது இருதயங்களை இந்தப் பூமியுடன் பிணைத்து வைக்கும் பொருள்முதல் வாதக் கொள்கை ஆகியவற்றை இயேசு தம்மைப் பின்பற்றுவவர்களுக்கு, தடைசெய்கிறார்.²

யாரேனும் ஒருவர், “இதைப் பிரசங்கியுங்கள்! எல்லாப் பொக்கிஷங்களையும் கொண்டுள்ள பணக்காரர்களுக்கு அந்தச் செய்தி தேவைப்படுகிறது! ஆனால் இவ்வசனப்பகுதி நிச்சயமாக எனக்கு நடைமுறைப்படுவதில்லை. என்னிடத்தில் பொக்கிஷங்கள் இல்லை. நான் அன்றாடம் வாழ்வதற்கு தேவையானவற்றைச் சம்பாதிப்பதே சிரமமாக உள்ளது” என்று நினைக்கிறாரா? நமது வேதவசனப் பகுதியில் பூமிக்குரிய பொக்கிஷங்கள் மீது வலியுறுத்தும் உள்ளது என்பது உண்மையே, ஆனால் இதற்கான நடைமுறைப் பயன்பாடு ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்படுத்தப்பட முடியும், நாம் எல்லாருமே, “பொக்கிஷமாக” சிலவற்றை, நமக்கு முக்கியமாக உள்ள சிலவற்றைக் கொண்டிருக்கிறோம். அது குடும்ப உறுப்பினர்களாக இருக்கலாம், ஒரு இல்லலாம், ஒரு வேலையாக, ஒரு திறமையாக, உடல்ரீதியான பலமாக, ஒரு நல்ல பெயராக அல்லது ஏறக்குறைய எந்த விஷயமாகவும் இருக்கலாம். குளோவிஸ் சேப்பல் அவர்கள், “நாம் மிகச்சிறப்பாக நேசிக்கக் கூடிய சில விஷயங்கள்/நபர்கள்/பொருட்கள் என்பவை நமக்குப் பொக்கிஷமாக உள்ளது. அது நம்முடையதாக இராதிருந்தால், அதை உடைமையாகக் கொண்டிருக்க நாம் மிகவும் முயற்சி செய்வோம். நாம் ஏற்கனவே அதை உடைமையாகக் கொண்டிருந்தால்,

அதை இழந்து போவதைக் குறித்து நாம் மிகவும் அச்சம் அடைவோம்” என்று எழுதினார்.³ மேலே பட்டியலிடப்பட்ட பொருட்களின் வகைகளை மதித்தலும் அவற்றை மகிழ்வுடன் அனுபவிப்பதும் தவறல்ல, ஆனால் இவைகள் நமக்கு மிக முக்கியமானவைகளாக - நமது பிரியங்கள் இந்த பூமியின் மீது மையங்கொண்டிருந்தால் - அது மிகவும் தவறானதாக உள்ளது.

நமது வேதபாட வசனப்பகுதியில் இயேசு, பூமியினீது நாம் செல்வங்களைச் சேர்த்து வைக்கக் கூடாது என்பதற்குப் பல காரணங்களைக் கொடுத்தார். அவரது முதல் வேண்டுகோள் மனதிற்கானதாக, பொது அறிவை நோக்கியதாக உள்ளது: “பூமியிலே உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைக்கவேண்டாம்; இங்கே பூச்சியும் துருவும் அவைகளைக் கெடுக்கும்; இங்கே திருடரும் கன்னமிட்டுத் திருடுவார்கள்” (வசனம் 19).

உலகத்தில் நான் வாழும் பகுதியில், பூமிக்குரிய பொக்கிஷங்கள் என்பவை பெரும்பாலும் வங்கிக் கணக்குகளாகவே உள்ளன, ஆனால் உலகின் பிற பாகங்களில் விஷயம் அப்படி இருப்பதில்லை. பழங்கால உலகத்தில் விஷயம் அவ்வாறு இருந்ததில்லை என்பது நிச்சயம். ஞானிகள், குழந்தை இயேசுவுக்கு முன்பாக “தங்கள் பொக்கிஷங்களைத்” திறந்தபோது, அவர்கள் ஒரு காசோலையையோ அல்லது பணத்தையோ இயேசுவுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களின் பொக்கிஷங்களில், பொன், தூபவர்க்கம் மற்றும் வெள்ளைப்போளம் ஆகியவை இருந்தன (மத்தேயு 2:11). (இவைகள் மதிப்பு மிக்கவையாக இருந்த போதிலும், இவைகள் சிறியவையாக, சுலபமாக எடுத்துச் செல்லக் கூடியவையாக மற்றும் மேற்கு நோக்கிய அவர்களின் நீண்ட பயணத்தில் சுலபமாக மறைத்துக் காக்கப்படக் கூடியவையாக இருந்ததால் இவைகள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.)

இயேசுவின் நாட்களில், ஒரு மனிதரின் செல்வமானது, உடைகள்,⁴ தானியம்,⁵ விலையுயர்ந்த உலோகங்கள் மற்றும் ஆபரணங்கள் உட்படப் பலவகையான பொருட்களில் முதலீடு செய்யப்படும் நிலை இருந்தது. இவையாவையும் அழிக்கப்பட அல்லது களவாடப்படக் கூடியவையாக இருந்தன மற்றும் இருக்கின்றன. பூச்சி என்பது இயேசுவின்மால் முதலில் பட்டியலிடப்பட்ட அழிக்கும் கருவியாக இருந்தது. முதல் நூற்றாண்டில் மிக விலையுயர்ந்த ஆடம்பரமான உடைகளைப் பூச்சிகள் அழித்துப் போட முடிந்திருந்தது. சேர்த்து வைக்கப்பட்ட உடைகளின் மீது, பூச்சிகள் தங்கள் முட்டைகளை இட்டன, அந்த முட்டைகள் உடைகளைத் தின்னும் கூட்டுப் புழுக்களாக ஆயின. சற்றுக்காலம் சேமிப்பில் வைக்கப்பட்ட உங்களுக்குப் பிரியமான உடையின் மீது சிறு சிறு துளைகள் இருந்ததைக் கண்டு அதிர்சியடைந்த அனுபவம் உங்களுக்கு இருக்கும் என்றால், நான் எதை அர்த்தப்படுத்துகிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

NASB மற்றும் பிற மொழிபெயர்ப்புகளில் “துரு” என்று அழைக்கப்படுவது இரண்டாவது அழிக்கும் கருவியாக இருக்கிறது. “துரு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (brosis என்ற) வார்த்தை “உண்ணுதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.⁶ இது “உண்பவர்” என்ற வகையில் நினைக்கப்படலாம். இவ்வார்த்தை, இரும்பைக் கொண்டுள்ள எந்தப் பொருளையும் உண்ணுகிற துருவை அல்லது விலையுயர்ந்த உலோகங்களில் மதிப்பைக் குறைக்கும் அரிமானத்தைக் குறிக்கக்கூடும். இந்தச் சொற்றொடர், சேமித்து வைக்கப்பட்ட தானியத்தை வீணாக்கும் சுண்டெலிகள் மற்றும் பிற சுரண்டி வாழும் சிறு

விலங்குகளையும் உள்ளடக்க முடியும். இது வளரும் பயிர்களை அழிக்கும் புழுக்களைக் கூடக் குறிக்க முடியும்.

“கன்னமிட்டுத் திருடும்” திருடர்கள் என்போர், இயேசு குறிப்பிட்ட மூன்றாவது அழிக்கும் கருவியாக இருந்தனர். பலஸ்தீன நாட்டில் உள்ள பெரும்பான்மையான வீடுகள், உலர்ந்த, வெய்யிலில் காயவைக்கப்பட்ட செங்கற்களினால் கட்டப்பட்டிருந்தன. கதவுகள் பூட்டப்பட்டு அல்லது தடையிடப்பட்டு இருந்தாலும், திருட வேண்டும் என்பதில் தீர்மானமாயிருக்கும் திருடன், சுவர்களில் கன்னம் வைத்து உள்ளே நுழைந்து, அந்தக் குடியிருப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விலையுயர்ந்த பொருட்களைக் களவாடிச் சென்று விடுவான். பழங்கால உலகத்தில் எதுவும் பாதுகாப்பாக இருந்ததில்லை.

“அது என் விஷயமாக இராதது பற்றி நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். நான் பூச்சிகளுக்கு மருந்து தெளிக்கிறேன், சிறு விலங்குகள் வராதபடி பொறி வைக்கிறேன், மற்றும் திருடர்கள் குறுக்கிடுவதற்கு எதிராக நவீனப் பாதுகாப்பு முறையைக் கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சிலர் பதில் அளிக்கலாம்.⁷ இருப்பினும் நீங்கள், சாத்தியமான ஒவ்வொரு முன்பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும் மேற்கொண்ட பின்னும் கூட, சாலொமோன் கூறியபடி, நாம் சொந்தமாகக் கொண்டுள்ள பொருட்கள் தங்களுக்குச் சிறகுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு பறந்து போய்விட முடியும் (காண்க நீதிமொழிகள் 23:5). செல்வங்களை அழிக்கும் வல்லமையுள்ளவை பற்றிய பட்டியலானது ஏறக்குறைய முடிவே இல்லாததாக உள்ளது:

தீவிரமான சகவீனம்
வியாபாரத்தில் தோல்வி
வேலையை இழத்தல்
பொருளாதாரச் சீர்குலைவு
நிதிகளைத் தவறாகக் கையாளுதல்
இயற்கைப் பேரழிவுகள்
போர்கள்

உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதிலும் உங்கள் உடைமைகளை உங்களால் வைத்துக் கொண்டிருக்க முடிந்தாலும், ஒருநாளில் நீங்கள் இறந்து போவீர்கள் (எபிரெயர் 9:27) மற்றும் அப்போது நீங்கள் அவற்றைப் பின்வைத்துப் போக வேண்டியிருக்கும். மரணம் அணுகுகையில் ஒரு மனிதர், தனது செல்வங்கள் எல்லாவற்றையும் வைரங்களாகவும் தங்க நாணயங்களாகவும் மாற்றினார். அவர் அந்த வைரங்களை விழுங்கி, தங்க நாணயங்களைத் தனது சவ அடக்க உடையின் ஓரங்களில் தைத்துக் கொண்டார்.⁸ அவரது செல்வம் அவருடன் கல்லறைக்குச் சென்றது, ஆனால் இனிவரும் உலகத்திற்குள் அவை செல்வதில்லை. இந்தக் கருத்திற்கு யோபுவின் வார்த்தைகள் ஏற்புடையவையாகக் காணப்படுகின்றன: “நிர்வாணியாய் என் தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து வந்தேன்; நிர்வாணியாய் அவ்விடத்துக்குத் திரும்புவேன்” (யோபு 1:21).

யோவான், “உலகமும் அதின் இச்சையும் ஒழிந்துபோம்” என்று எழுதினார் (1 யோவான் 2:17அ). ஒருவர் தம்மைச் சுற்றிக் கவனித்துப் பார்த்தால், இது - உலகப் பொருள்களுக்கு மாத்திரமல்ல ஆனால் பூமியின் மீது மக்கள் பொக்கிஷமாகக் கொண்டிருக்கும் எல்லாப் பொருட்களுக்கும் - உண்மை

என்பதைக் காண முடியும். உடல்நலம் கடந்து செல்கிறது. அழகு தேய்கிறது. பலம் தோல்வியடைகிறது. திறமைகள் குறைகின்றன. மற்றும் நாம் இழந்து போகாதிருப்பவைகள் அடிக்கடி தங்கள் பிரியமான தோற்றத்தை இழந்து போகின்றன அல்லது நம்மைத் திருப்திப்படுத்துவதை விட்டுடாழிக்கின்றன. ஆகவே இயேசு, “பூமியிலே உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்துவைக்க வேண்டாம்” என்று கட்டளையிட்டார், ஏனென்றால் அந்தப் பொக்கிஷங்கள் மறைந்து போகும்.

ஆனால் “பரலோகத்திலே”

தொடர்ந்து இயேசு, “பரலோகத்திலே உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்துவையுங்கள்; அங்கே பூச்சியாவது துருவாவது கெடுக்கிறதும் இல்லை; அங்கே திருடர் கன்னமிட்டுத் திருடுகிறதும் இல்லை” என்று கூறினார் (வசனம் 20). பரலோகத்தில் “பூச்சிகளோ அல்லது சுண்டெலிகளோ அல்லது கொள்ளைக் காரர்களோ இருப்பதில்லை.”⁹ “பரலோக வங்கியில்” உள்ள “சேமிப்புகள்” யாவும் பாதுகாப்பாக உள்ளன. பேதுரு, “பரலோகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ... மாசற்றதும் வாடாததுமாகிய சுதந்தரத்தைப்” பற்றி எழுதினார் (1 பேதுரு 1:4, 5).

நாம், “பரலோகத்திலே ... பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து” வைப்பது எப்படி? நமது பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களைத் தேவனுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பயன்படுத்துதல் என்பதே இந்த வேதபாட வசனப் பகுதியில் வலியுறுத்தப்படுகிறது. பணக்கார இளைஞனான அதிகாரி ஒருவரிடத்தில் இயேசு, “போய், உனக்கு உண்டானவைகளை விற்று, தரித்திரருக்குக் கொடு, அப்பொழுது, பரலோகத்தில் உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 19:21; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் பின்வருமாறு எழுதினார்,

இவ்வுலகத்திலே ஐசுவரியமுள்ளவர்கள் இறுமாப்பான சிந்தையுள்ளவர்களாயிராமலும், நிலையற்ற ஐசுவரியத்தின் மேல் நம்பிக்கை வையாமலும், நாம் அனுபவிக்கிறதற்குச் சகலவித நன்மைகளையும் நமக்குச் சம்பூரணமாய்க் கொடுக்கிற ஜீவனுள்ள தேவன்மேல் நம்பிக்கை வைக்கவும், நன்மைசெய்யவும், நற்கிரியைகளில் ஐசுவரியவான்களாகவும், தாராளமாய்க் கொடுக்கிறவர்களும், உதாரகுணமுள்ளவர்களாமாயிருக்கவும், நித்திய ஜீவனைப் பற்றிக்கொள்ளும்படி வருங்காலத்திற்காகத் தங்களுக்கு நல்ல ஆதாரத்தைப் பொக்கிஷமாக வைக்கவும் அவர்களுக்குக் கட்டளையிடு (1 தீமோத்தேயு 6:17-19; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது).

“நாம் அதை நம்முடன் எடுத்துச் செல்ல முடியாது, ஆனால் நமக்கு முன்பாக அதை நம்மால் அனுப்பி வைக்க முடியும்” என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதே போன்ற ஒரு சத்தியம் பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது: “நாம் எதை வைத்துக் கொள்கிறோமோ, அதை இழந்து போகிறோம்; ஆனால் நாம் எதைக் கொடுக்கிறோமோ, அதைக் கொண்டிருக்கிறோம்.”

இருப்பினும், பரலோகத்திலே பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைத்தலின் கொள்கையானது, பொருளாதார ஆசீர்வாதங்களைத் தக்க வகையில் பயன்படுத்துதல் என்பதோடு மாத்திரம் மட்டுப் படுத்தப்படுவதில்லை. நாம்

செய்கிற எல்லாவற்றிலும் தேவனை முதலாவதாக நாம் வைக்கையில் (மத்தேயு 6:33), நாம் பரலோகத்திலே பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைப்பவர்களாக இருக்கிறோம். மலைப்பிரசங்கத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள வகையிலான வாழ்வை நாம் வாழுகையில், நாம் பரலோகத்திலே பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைப்பவர்களாக இருக்கிறோம்.

பரலோகத்திலே பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைத்தல் முக்கியமானதாக உள்ளது ஏன்? நாம் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இயேசுவின் முதல் வேண்டுகோள் மனதிற்கானதாக உள்ளது: பூமியின்மீதுள்ள பொக்கிஷங்கள் தற்காலிகமானவையாக உள்ளன. அவரது இரண்டாவது வேண்டுகோள் இருதயத்திற்கு, உணர்வுகளுக்கானதாக உள்ளது. 21ம் வசனத்தில் அவர், “உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கேயிருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் இருதயம் இருக்கும்” என்று கூறினார்.

இயேசு, “உங்கள் இருதயம் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் பொக்கிஷமும் இருக்கும்” என்று கூறியிருக்க முடியும். நாம் பொக்கிஷமாகக் கருதுபவற்றிற்காக நாம், நேரத்தையும் பணத்தையும் சக்தியையும் செலவிடுகிறோம். இருப்பினும் இயேசு, சற்றே மாறுபட்ட கருத்தை - தொடர்புடைய, ஆனால் மாறுபாடான கருத்தை - ஏற்படுத்தினார். நாம் பூமியின்மீது அதிகமான பொக்கிஷத்தைக் கொண்டிருந்தால், அங்கே நமது இருதயங்களும் இருக்கும். நாம் பரலோகத்தில் அதிகமான பொக்கிஷத்தைக் கொண்டிருந்தால், நமது இருதயமும் அங்கே இருக்கும். “சூரியகாந்திப் பூ சூரியனைப் பின்தொடர்வது போன்று இருதயமும் பொக்கிஷத்தைப் பின்தொடருகிறது.”¹⁰

சில நாட்களுக்கு முன்பு நான், மெல் ஸ்டீன்னெட் அவர்களால் போதிக்கப்பட்ட வகுப்பில் அமர்ந்திருந்தேன். அவர், முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலத்திற்கு (1840-1873), ஆப்பிரிக்காவில் ஊழியராகப் பணியாற்றிய டேவிட் லிவிங்ஸ்டோன் என்பவரைப் பற்றிக் கூறினார். முனைவர். லிவிங்ஸ்டோன் மரித்தபோது, அவரது உடல் இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பக் கொண்டுவரப்பட்டது, ஆனால் அவரது இருதயம், அவர் மரித்த இடமான ஆப்பிரிக்காவில் இருந்த ஒரு மரத்தின் அடியிலேயே புதைக்கப்பட்டது. வகுப்பில் இருந்த எங்களிடத்தில், சகோதரர் ஸ்டீன்னெட், “வேறொரு நாட்டில் உள்ள மக்கள் உங்களை ஒரு ஆண்டளவாகப் பின்தொடர்ந்தனர் என்றால், உங்கள் இருதயத்தை அவர்கள் எங்கே புதைப்பார்கள்? உங்கள் வங்கியிலா, உங்கள் வீட்டிலா, உங்கள் வியாபார இடத்திலா அல்லது வேறு எங்கே புதைப்பார்கள்?” என்று கேட்டார்.¹¹

நமது இருதயங்கள் எங்கே உள்ளன? நமக்கு மிக முக்கியமானதாக உள்ளது எது? பவுல், “நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன்கூட எழுந்ததுண்டானால், கிறிஸ்து தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கும் இடத்திலுள்ள மேலானவைகளைத் தேடுங்கள். பூமியிலுள்ளவைகளையல்ல, மேலானவைகளையே நாடுங்கள்” என்று எழுதினார் (கொலோசெயர் 3:1, 2).

இருளா அல்லது வெளிச்சமா? (6:22, 23)

இருள் மற்றும் வெளிச்சம் ஆகிய இரண்டில் ஒன்று என்பது, நமது வேதபாட வசனப் பகுதியில் உள்ள இரண்டாவது தெரிவாக உள்ளது. இந்தத் தெரிவைப்

பற்றிப் பேசுகையில் இயேசு, தமது நாட்களில் அனேகமாகப் பொதுவானதும்,¹² அதினால் தம் உரையைக் கேட்பவர்களால் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதுமான ஒரு ஒப்புமையைப் பயன்படுத்தினார். இருப்பினும் இது இன்றைய நாட்களில் பொதுவான பயன்பாட்டில் இருப்பதில்லை, எனவே இது நம்மைக் குழப்பம் அடையச் செய்கிறது. இயேசு கூறியது பின்வருமாறு:

கண்ணானது சரீரத்தின் விளக்காயிருக்கிறது; உன் கண் தெளிவாயிருந்தால், உன் சரீரம் முழுவதும் வெளிச்சமாயிருக்கும். உன் கண் கெட்டதாயிருந்தால், உன் சரீரம் முழுவதும் இருளாயிருக்கும்; இப்படி உன்னிலுள்ள வெளிச்சம் இருளாயிருந்தால், அவ்விருள் எவ்வளவு அதிகமாயிருக்கும்! (வசனங்கள் 22, 23).

உருவகம்

விரிவாக்கப்பட்ட ஒரு உருவகத்தை இயேசு பயன்படுத்தினார்.¹³ ஒரு உருவகத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஒருவர், முதலில் அந்த உருவகம் எந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த விஷயத்தில், இது உடலுடன் கண்ணுக்கு உள்ள உறவு என்பதாக உள்ளது.

“கண்ணானது சரீரத்தின் விளக்காயிருக்கிறது”: அதாவது, கண்ணானது உடலுக்கு வெளிச்சம் மற்றும் பார்வை ஆகியவற்றை அளிக்கிறது. உருவகங்களின் ஒளிக்கதிர்கள் கண்ணுக்குள் நுழைந்து, ஒளிநரம்புகளால் மூளைக்குப் கடத்தப்படுகின்றன. பின்பு மூளையானது அந்தத் தகவலைப் பயன்படுத்தி உடலைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. கண் நல்லதாக (“தெளிவானதாக”) இருந்தால், அது மிகச் சரியான தகவல்களை மூளைக்கு அளிக்கிறது. இருப்பினும் கண் “மோசமானதாக” - அதில் புரை, குளுக்கோமா அல்லது பிற பார்வைக் குறைபாடுகள் - இருந்தால், அது மூளைக்கு அனுப்புகிற தகவல்கள் தெளிவற்றவையாக இருக்கும். கண் காணக்கூடாதபடி குருடாக்கப்பட்டிருந்தால், மூளைக்கு எந்தவிதமான செய்தியும் அனுப்பப்படாது. கண் என்பது உடலுக்கு வெளிச்சம் கொண்டவரும்படி வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரே ஒரு உறுப்பாக உள்ளது; ஆகையால், அது இருளாக இருந்தது என்றால், “இருள் எவ்வளவு அதிகமாயிருக்கும்!”

செய்தி?

கண்ணுக்கு உடலுடன் உள்ள உறவுமுறை, புரிந்துகொள்ளக் கடினமாக இருப்பதில்லை, ஆனால் அந்த உறவுமுறையைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் இயேசு கூற நோக்கம் கொண்டுள்ள சத்தியம் என்ன? சந்தர்ப்பப் பொருளைச் சிந்தையில் காத்துக்கொள்ளாதலே இயேசுவின் செய்தியைப் புரிந்து கொள்வதற்கான திறவுகோலாக உள்ளது. இதற்கு முன்புள்ள வசனங்கள் (வசனங்கள் 19-21), பூமியின் மீது பொருள் உடைமைகளைச் சேர்த்துக் குவித்து வைத்தலுக்கு எதிராக எச்சரிக்கின்றன. பின்தொடரும் வசனம் (வசனம் 24), பொருள் உடைமைகளுக்கு மேலாகத் தேவனைத் தேர்ந்து கொள்ளுதல் பற்றியதாக உள்ளது. எனவே 22 மற்றும் 23ம் வசனங்கள் அடிப்படையில், நாம் பொருள் உடைமைகளை எவ்வாறு கண்ணோக்குகிறோம் என்பதைப் பற்றியதாக உள்ளன என்று முடிவு செய்தல் பகுத்தறிவிற்குப் பொருத்தமானதாக உள்ளது.

“தெளிவு” மற்றும் “கெட்டது” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தைகளுக்கு இடையில் உள்ள வேறுபாட்டு ஒப்பீட்டைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்தலானது நமது புரிந்து கொள்ளுதலைக் கூர்மைப்படுத்தலாம். “தெளிவு” என்பது haplous என்ற சொல்லில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. Haplous என்ற சொல்லை உடலில் உள்ள கண்ணுக்குப் பயன்படுத்தும்போது, இது “தெளிவான, பலமான, ஆரோக்கியமான” என்று அர்த்தப்படுகிறது.¹⁴ இருப்பினும் “ஒருமைத்தன்மை” என்பதே இவ்வார்த்தையின் அடிப்படை அர்த்தமாக உள்ளது. Haplous என்பது இந்தக் கருத்திலேயே எபேசியர் 6:5 மற்றும் கொலோசெயர் 3:22 ஆகிய வசனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் இவ்விரு சந்தர்ப்பப் பொருள்களிலும் இது “உண்மைத்தன்மை” (“கபடற்ற” மற்றும் “கபடமில்லாத”) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வசனங்களில், NASB வேதாகமத்தில் “இருதயத்தின் உண்மைத்தன்மையோடு” என்றிருக்கையில், KJV வேதாகமத்தில் “இருதயத்தின் ஒருமைத்தன்மையோடு” என்றுள்ளது. நமது வேதபாட வசனப்பகுதிக்கு இதை நடைமுறைப்படுத்துகையில், போதகர்களும் பிரசங்கியர்களும் அடிக்கடி (“இருமனம்” கொண்டவர்களாக [காண்க யாக்கோபு 1:8] இருத்தலுக்குப் பதிலாக) “ஒருமைத்தன்மையுள்ள சிந்தை” கொண்டிருத்தலின் அவசியம் பற்றிப் பேசுகின்றனர். இந்த விளக்கமானது இந்த ஒப்புமையை 24ம் வசனத்தில் உள்ள சிந்தனையுடன் தொடர்புபடுத்துகிறது: எவரொருவரும் (இருமனம் கொண்ட தனிநபர்கள் செய்ய முயற்சிப்பது போன்று) இரு எஜமான்களுக்கு ஊழியம் செய்ய இயலாது. Haplous என்ற வார்த்தை “பெருந்தன்மை” என்ற சொற்பொருளையும் கொண்டிருக்க முடியும். இவ்வார்த்தையின் ஒரு வடிவமானது ரோமர் 12:8 மற்றும் 2 கொரிந்தியர் 8:2 ஆகிய வசனங்களில் “தாராளமாக” என்று அர்த்தப்படும் வகையில் முறையே, “வஞ்சனையில்லாமல்” மற்றும் “மிருந்த உதாரத்துவமாய்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

“கெட்டது” என்பது “பொல்லாத” என்பதற்கான poneros என்ற வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.¹⁵ இவ்வார்த்தையைக் கண்ணுக்குப் பயன்படுத்தும்போது, இது “மோசமான நிலை, நோய்வாய்ப்பட்டிருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பான (செப்துவஜிந்த் அல்லது LXX என்ற) வேதாகமத்தில், “வன்கண்” என்பது சில வேளைகளில் கஞ்சத்தனத்தை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்ற உண்மை நமது கலந்துரையாடலுக்கு ஏற்புடையதாக உள்ளது. உதாரணமாக, பின்வரும் வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்தும் உபாகமம் 15:9ஐக் கவனியுங்கள்: “... உன் ஏழைச் சகோதரனுக்குக் கொடாமல் மறுத்து, அவன்மேல் வன்கண் வைக்காதபடிக்கும், ...” நாம் இந்த அர்த்தத்தை நமது வேதபாட வசனப்பகுதிக்குப் பயன்படுத்தினால், “பெருந்தன்மையான கண்” கொண்டிருத்தல் அல்லது “வன்கண்” கொண்டிருத்தல் என்பவற்றிற்கு இடையில் வேறுபாடு உண்டாயிருக்கும்.

“தெளிவு” மற்றும் “கெட்ட” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தைகளின் சாத்தியமான அர்த்தங்களின் மத்தியில் தேர்வு செய்தல் அவசியமற்றதாக உள்ளது. நாம் உடைமைகள் மீது ஆரோக்கியமற்ற எண்ணப்போக்கையல்ல ஆனால் ஆரோக்கியமான எண்ணப்போக்கைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று தான் தேவன் விரும்புகிறார். தேவனுடைய விஷயங்கள் பற்றி நாம் தனித்தன்மை வாய்ந்த சிந்தை கொண்டிருக்க

வேண்டும், எப்போதுமே அவரது இராஜ்யத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் (வசனம் 33). விஷயம் அப்படி இருக்கும்போது, பிறருக்கு உதவுவதில் நாம் கஞ்சத்தனமாக இருக்க மாட்டோம், ஆனால் பெருந்தன்மை நம் குணமாயிருக்கும்.

இன்றைய நாட்களில், நாம் “கண்” என்ற சொற்றொடரர்க்கத்தைப் பயன்படுத்துகிற வார்த்தைகளையும் சொற்றொடர்களையும் இன்னமும் கொண்டிருக்கிறோம். “I see” என்று நாம் கூறுகிறோம், இது “நான் புரிந்துகொள்கிறேன்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. “உட்கண்ணோக்கு” என்பதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் வாழ்வின் மீது “சரியான வெளிக்கண்ணோக்கு” கொண்டிருத்தல் எவ்வளவு வலிவார்ந்ததாக உள்ளது என்பதைப் பற்றியும் நாம் பேசுகிறோம். இதை அல்லது அதை “சரியான வெளிச்சத்தில் கண்ணோக்குதலின்” அவசியத்தை நாம் குறிப்பிடுகிறோம். 22 மற்றும் 23ம் வசனங்களை நாம் பயன்படுத்துகையில், இவ்வசனப் பகுதியில் உள்ள “கண்” என்பதைப் பற்றி, வாழ்வை நாம் கண்ணோக்கும் வழி என்ற வகையிலும் “உடல்” என்பதைப் பற்றி, நாம் யாராக இருக்கிறோம் மற்றும் நமது வாழ்வைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துள்ள யாவையும் என்பதைப் பற்றி நினைக்கலாம்.

வாழ்வின் மீது நமது வெளிக்கண்ணோக்கானது நமது முழு இருப்பின் மீதும் செயல் விளைவை ஏற்படுத்துகிறது. நாம், கண்ணோட்டத்தின் ஆரோக்கியமான கருத்தைக் கொண்டிருந்தால் - நம்மைப் பிறர் மீது பெருந்தன்மை உள்ளவர்கள் ஆக்குகிற, தேவனுக்கான அர்ப்பணிப்பில் ஒரே சிந்தையை நாம் கொண்டிருந்தால் - நமது முழு சுயமும் வெளிச்சம் நிரம்பியதாக உள்ளது. இதற்கு மறு புறத்தில், நாம் கண்ணோட்டத்தின் ஆரோக்கியமற்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தால் - முரண்படுகிற நோக்கங்களையும் பற்றிக்கொள்ளுதல் மற்றும் கஞ்சத்தனமாயிருத்தல் ஆகிய குணங்களை உடையவர்களாக்கும் நிலைப்பாட்டையும் நாம் கொண்டிருந்தால் - அது நமது முழு இருப்பும் இருளால் நிறைந்திருத்தல் போன்றதாக இருக்கும். நம்மை வெளிச்சத்தினால் நிரப்பும் (ஒரு தகுதியான கண்ணோக்கக் கருத்து என்ற) விஷயமானது தன்னிலேயே இருளாக்கப் பட்டிருந்தால், நமது ஆத்துமாக்களின் இருள் எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கும்!

(இந்தக் கூற்றைக் கூறும்போது) இயேசுவின் சிந்தையில் இருந்தவர்கள் வேதபாரகரும் பரிசேயர்களும் ஆவர். அவர்கள், தாங்கள் ஒளியில் இருந்ததாக நினைத்தனர். இருந்தபோதிலும் இயேசு, அவர்கள் இருளில் இருந்ததாக உரைத்தார். இன்றைய நாட்களில் பலர், தங்களை “ஒளியூட்டப்பட்டு” இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவர்கள், தாங்கள் “தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணி, உன்னதமானவருடைய ஆலோசனையை அசட்டைபண்ணி (யதால்), அந்தகாரத்திலும் மரண இருளிலும் வைக்கப்பட்டிருந் (தனர்)” (சங்கீதம் 107:10, 11) என்பதை உணர்ந்து அறிவதில்லை. “இருள் என்னவாக உள்ளது என்பதை உணர்ந்தறியத் தவறுதலே இருளின் மிகவும் பரிதிபிக்கப்படத் தக்க விஷயமாக உள்ளது.”⁶

செல்வமா அல்லது தேவனா? (6:24)

செல்வம் மற்றும் தேவன் ஆகிய இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்து கொள்ளுதல் என்பது நமது வேதபாட வசனப்பகுதியில் உள்ள நிறைவான தெரிவாக

உள்ளது. உண்மை நிலையில் இதுவே எல்லாத் தெரிவுகளுமாக இருந்துள்ளது. நீங்கள் யூமியின் மீது செல்வங்களைச் சேர்த்து வைத்தலில் முதன்மை அக்கறை கொண்டிருக்கிறீர்களா? அப்படி என்றால் நீங்கள் செல்வத்தைத் தேர்ந்து கொள்கிறீர்கள் என்றாகிறது. நீங்கள் பரலோகத்தில் செல்வங்களைச் சேர்த்து வைத்தலில் அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கிறீர்களா? அப்படி என்றால் நீங்கள் தேவனைத் தேர்ந்து கொள்கிறீர்கள் என்றாகிறது. எது முக்கியமானது என்பதைப் பற்றிய உங்கள் புரிந்து கொள்ளுதல் இருளாக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? அது நீங்கள் செல்வத்தைத் தேர்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதற்கான ஒரு கூட்டுக் குறிப்பாக உள்ளது. நீங்கள் முன்னுரிமை கொண்டுள்ள விஷயங்கள் ஒழியாது இருக்கின்றனவா? அது நீங்கள் தேவனைத் தேர்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றும் வெளிச்சத்தினால் நிரப்பப்பட்டு இருக்கிறீர்கள் என்றும் காண்பிக்கிறது.

தேர்ந்து கொள்வதற்கான அவசியம்

தேவன் அல்லது செல்வம் ஆகிய இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்து கொள்ளுதல் ஏன் அவசியமாக உள்ளது என்பதை முதலில் இயேசு வலியுறுத்தினார். 24ம் வசனத்தின் அவரது முதல் வார்த்தைகள், “மிகவும் நினைவுகூரத்தக்க இயேசுவின் கூற்றுக்களில் ஒன்று” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁷ “இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது; ஒருவனைப் பகைத்து¹⁸, மற்றவனைச் சிநேகிப்பான்; அல்லது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு, மற்றவனை அசுட்டைபண்ணுவான்” (வசனம் 24அ, ஆ).

சிலர், “ஆனால் ஒரு மனிதர் இரு வேலைகளைக் கொண்டிருந்து இரு முதலாளிகளுக்குப் பணி செய்யக் கூடுமே” என்று கூறி மறுப்புத் தெரிவிக்கலாம். இயேசு வேலையாட்களை அல்ல, ஆனால் அடிமைகளையே இங்கு குறிப்பிட்டார். “ஊழியம்செய்ய” என்று இவ்விடத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (douleuo என்ற) வார்த்தையானது “ஒரு அடிமை (doulos) என்ற வகையில் ஊழியம் செய்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது.¹⁹ மெக்நெய்ஸ் அவர்கள், “மனிதர்கள் இரு முதலாளிகளிடத்தில் பணியாற்ற முடியும், ஆனால் எந்த ஒரு அடிமையும் இரு எஜமானர்களின் உடைமையாக இருக்க இயலாது” என்று குறிப்பிட்டார்.²⁰ டஸ்கர் அவர்கள், “ஒருவரே உரிமையுடையவராக இருத்தல் மற்றும் முழுநேரமும் ஊழியம் செய்தல் ஆகியவை அடிமைத்தனத்தின் சாராம்சங்களாக உள்ளன” என்று உற்றுக்கவனித்தார்.²¹

சிலர் இரு எஜமானர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய முயற்சித்துள்ளனர். குறிப்பிட்ட “ஜாதிகள் கர்த்தருக்குப் பயந்தும், தங்கள் விக்ரிகரங்களைச் சேவித்தும் வந்தார்கள்” (2 இராஜாக்கள் 17:41; காண்க வசனங்கள் 24-41) என்று பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது. இன்றைய நாட்களில் சிலர், ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் கர்த்தரை சேவிக்க முயற்சி செய்துகொண்டு, அதே வேளையில் வாரத்தின் எஞ்சிய நாட்களில் தங்களை முற்றிலும் இந்த உலகத்திற்கு அர்ப்பணித்து இருக்கின்றனர். இருப்பினும் இயேசு, இவ்விஷயம் பற்றித் தெளிவாகப் பேசினார்: “இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது.”

இரண்டு தெரிவுகள்

இயேசு தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்த இரண்டு எஜமானர்கள் யார்? ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி அவர், தேவன் அல்லது செல்வம் என்ற இரண்டில்

ஒன்றைத் தேர்ந்து கொள்ளுதல் பற்றிப் பேசினார். 24ம் வசனத்தின் கடைசிப் பகுதியில் இயேசு, “தேவனுக்கும் உலகப்பொருளுக்கும் ஊழியஞ்செய்ய உங்களால் கூடாது” என்று கூறினார்.

“உலகப்பொருள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (mammonas என்ற) வார்த்தை, KJV வேதாகமத்தில் “mammon” என்று தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது. “mammon” என்பது, செல்வம் என்பதற்கான அரமாயிக் வார்த்தையின் கிரேக்க ஒலிபெயர்ப்பாக உள்ளது.²² இவ்வசனத்தில் mammon/செல்வம்²³ என்பது அடிமையின் உரிமையாளராக நபர்த்துவப்படுத்தப்²⁴ பட்டுள்ளது. ஜேக் பிலூயிஸ் அவர்கள், “மனிதர்களில் பலர் தாங்கள் எதற்கு எஜமானராக இருப்பதாக நினைக்கிறார்களோ, அதுவே அவர்களின் எஜமானராக உள்ளது” என்று குறிப்பிட்டார்.²⁵ பணம் என்பது நல்ல ஊழியக்காரனாகவும் அதே வேளையில் ஒரு கடுமையான எஜமானராகவும் உள்ளது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வேளை, தமது செயல்கள் ஒவ்வொன்றும் பணத்தினாலும் அது வாங்குவது என்ன என்பதினாலும் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஒரு நபரை நீங்கள் இவ்விடத்தில் நினைவிற்கு கொண்டுவரலாம். இருப்பினும் நமக்கு நாமே இவ்விடத்தில் நடைமுறைப் பயன்பாட்டை மேற்கொள்வோமாக. நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள், பணம் நமது வாழ்வைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்பதை - ஒருவேளை அவ்வாறு செய்வதை உணர்ந்தறியாத நிலையிலும் கூட ஓரளவிற்கு அனுமதித்த குற்றம் உடையவர்களாக இருந்திருக்கிறோம்.

நாம் தேவனுக்கும் செல்வத்திற்கும் ஒரே வேளையில் ஊழியம் செய்யக் கூடாது என்றல்ல ஆனால் தேவனுக்கும் செல்வத்திற்கும் ஒரே வேளையில் ஊழியம் செய்ய முடியாது என்றே இயேசு கூறினார் என்பதைக் கவனியுங்கள். இது ஒரு “இரண்டில் ஒன்று/அல்லது” என்ற சூழ்நிலையாக உள்ளது: “ஒன்று ஒருவனைப் பகைத்து, மற்றவனைச் சிநேகிப்பான்; அல்லது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு, மற்றவனை அசட்டைபண்ணுவான்” (வசனம் 24ஆ; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). இவ்விரு எஜமான்களுக்கும் அர்ப்பணிப்புடன் இருக்க முயற்சி செய்தலில் அடங்கியுள்ள போராட்டத்தைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்:

இவர்களின் கட்டளைகள் முற்றிலும் நேரெதிரானவையாக உள்ளன. ஒருவர், நீங்கள் விசுவாசத்தில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறார், மற்றவர் தரிசித்து நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறார்; ஒருவர் தாழ்மையாயிருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார், மற்றவர் மேட்டிமை கொண்டிருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார், ஒருவர் உங்கள் விருப்பங்களை மேல் உள்ள விஷயங்கள் மீது வைக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார், மற்றவர் அவரைப் பூமியில் உள்ள விஷயங்கள் மீது வைக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார்; ஒருவர் காணப்படாத மற்றும் நித்தியமான விஷயங்களைக் கண்ணோக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார், மற்றவர் காணப்படக்கூடிய மற்றும் தற்காலிகமான விஷயங்களைக் கண்ணோக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார்; ஒருவர் உங்கள் [குடியிருப்பை] பரலோகத்தில் கொண்டிருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார், மற்றவர் மண்ணுடன் இசைந்திருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார்; ஒருவர் ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதிருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார், மற்றவர் எல்லா

ஏக்கமும் கொண்டிருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார்; ஒருவர் நீங்கள் கொண்டிருப்பவை போன்றவற்றில் மனதிருப்தி கொள்ளும்படி கட்டளையிடுகிறார், மற்றவர் உங்கள் விருப்பங்களை நரகத்தைப் போன்று பெருக்கிக் கொள்ளும்படி கட்டளையிடுகிறார்; ஒருவர் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார், மற்றவர் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளும்படி கட்டளையிடுகிறார். ஒருவர் மற்றவர்களின் காரியங்களைக் கண்ணோக்க வேண்டும் என்கிறார், மற்றவர் தமது சொந்த விஷயங்களை மாத்திரம் கண்ணோக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறார்; ஒருவர் படைத்தவரில் சந்தோஷத்தை நாடும்படி கட்டளையிடுகிறார். மற்றவர் படைக்கப்பட்டவற்றில் சந்தோஷத்தை நாடும்படி கட்டளையிடுகிறார். இப்படிப்பட்ட இரு எஜமானர்களுக்கு ஊழியம் செய்பவர் ஒருவரும் இல்லை என்பது தெளிவாக இருப்பதில்லையா?²⁶

பிசாசானவன் தனது தீயநோக்கங்களுக்குச் செல்வத்தை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறான், மற்றும் அவன் பிரிவுபட்ட இருதயத்தைப் பற்றிக் கவலை கொள்வதில்லை. இது, தேவனுக்கும் செல்வத்திற்கும் ஊழியம் செய்ய முயற்சி செய்கிற ஒருவர், உண்மையில் தேவனைப் புறக்கணித்திருக்கிறார் என்பதால் இவ்வாறு உள்ளது. பிரிவுபட்ட இருதயத்தைத் தேவன் சகித்துக் கொள்ள மாட்டார். அவர், “நான் கர்த்தர், இது என் நாமம்; என் மகிமையை வேறொருவனுக்கும், என் துதியை விக்கிரகங்களுக்கும் கொடேன்” என்று கூறியிருக்கிறார் (ஏசாயா 42:8அ).

இ. ஸ்டேன்லி ஜோன்ஸ் அவர்கள், “பொருளாதாயச் சூழ்நிலையின் நடுவில் ஆவிக்குரிய வாழ்வை வாழ்க்கூடியவர்களாக இருத்தல் என்பது தேவபக்தியில் நிரந்தரமான பிரச்சனையாக இருந்துள்ளது மற்றும் இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டார்.²⁷ உலகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டே உலகத்தை ஜெயிக்கக் கூடியவர்களாக இருத்தல் என்பது, கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் நமக்குள்ள அறைகூவல்களில் ஒன்றாக உள்ளது (1 யோவான் 5:4). சிலர் தங்களை உலகத்தில் இருந்து தொலைவுபடுத்திக் கொள்வதன் மூலம், தனிமையில் வாழ்வதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முயற்சி செய்துள்ளனர். அது தேவன் விரும்புகிற முடிவாக இருப்பதில்லை. நாம் “உலகத்தில்” இருக்க வேண்டும் ஆனால் “உலகத்தாராக” இருக்கக் கூடாது - உலகத்து விஷயங்களைத் தேர்ந்து கொள்வதற்குப் பதிலாகத் தேவனைத் தேர்ந்துகொள்ள வேண்டும் - என்பதே நமக்காக அவர் கொண்டுள்ள விருப்பமாக உள்ளது (யோவான் 17:11, 16). அப்போது, அப்போது மாத்திரமே நாம், “பூமிக்கு உப்பாக” மற்றும் “உலகத்திற்கு வெளிச்சமாக” இருக்க முடியும் (மத்தேயு 5:13, 14).

முடிவுரை

தீர்மானங்கள், தீர்மானங்கள், தீர்மானங்கள் - நம்மில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நாளிலும் நாள் முழுவதிலும் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவற்றில் சில, சார்பளவில் முக்கியத்துவம் அற்றவைகளாக உள்ளன, அதே வேளையில் மற்றவை மாபெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாக உள்ளன. சில தீர்மானங்கள் சிறிதளவே சிந்தனையுடன் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன, ஆனால் மற்றவற்றிற்கு நாம் கொண்டிருக்கக் கூடிய

மனவள ஆதாரங்கள் யாவும் தேவைப்படுகின்றன. நாம் மேற்கொள்ளும் எல்லா முடிவுகளிலும், பின்வருபவற்றைக் காட்டிலும் முக்கியமானவையாக வேறு எதுவும் இருப்பதில்லை:

- பரலோகத்தில் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைப்பதா அல்லது பூமியில் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைப்பதா.
- முற்றிலும் வெளிச்சம் நிரம்பிய புதிய வாழ்வின் கண்ணோக்கைக் கொண்டிருப்பதா அல்லது முற்றிலும் இருள் நிரம்பிய வாழ்வின் கண்ணோக்கைக் கொண்டிருப்பதா.
- தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதைத் தேர்ந்து கொள்வதா அல்லது செல்வத்திற்கு ஊழியம் செய்வதைத் தேர்ந்து கொள்வதா.

மத்யே 6:19-24ன் செய்தியை நாம் புரிந்து கொண்டிருந்தால், இந்த தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளுதல் நமக்குக் கடினமாக இராது. அளவிட இயலாத மதிப்பு மிக்கவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தகுதியற்றவைகளை யார் தான் புறக்கணியாதிருப்பார்கள்? வெளிச்சத்தில் வாழ்வதற்காக இருளைத் தவிர்க்க யார் தான் விருப்பம் கொள்ளாதிருப்பார்கள்? மரித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த உலகத்தின் அழியும் விஷயங்களுக்கு ஊழியம் செய்வதற்கு மாறாக, அன்புகூருகிற நித்திய பிதாவின் முன்பாகப் பணிந்து கொள்வதை யார் தான் தேர்ந்து கொள்ளாதிருப்பார்கள்?

நமது வேதபாட வசனப்பகுதியின் வெளிச்சத்தில், இந்த தீர்மானங்கள் கடினமானவையாகக் காணப்படுவதில்லை. இருந்த போதிலும் உலகம் முழுவதிலும், இந்த வாழ்வைக் குறித்தும் இனிவரும் வாழ்வைக் குறித்தும், மக்கள் தினமும் தவறான தீர்மானங்களையே மேற்கொள்கின்றனர். உங்களைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? நீங்கள் எதை முடிவு செய்வீர்கள்? இது முடிவெடுக்கும் வேளையாக உள்ளது!

குறிப்புகள்

¹நீங்கள் வாழும் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தப்படக் கூடிய தனிவகைப்பட்ட முடிவுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இந்தப் பத்தியைத் தழுவி அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். ²John R. W. Stott, *The Message of the Sermon on the Mount*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1978), 155. ³Clovis G. Chappell, *The Sermon on the Mount* (Nashville: Abingdon-Cokesbury Press, 1930), 179. ⁴எலியாவுக்குக் கொடுப்பதற்கென்று நாகமான் கொண்டுவந்த கொடையில் ஒரு பகுதி, உடையாக இருந்தது (காண்க 2 இராஜாக்கள் 5:5). ⁵லூக்கா 12:16-19ஐக் காணவும். ⁶W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 541. ⁷நீங்கள் வாழும் இடத்திற்கு ஏற்றவாறு இந்த நடைமுறைப் பயன்பாட்டைத் தழுவிமைத்துக் கொள்ளுங்கள். ⁸Adapted from David F. Burgess, comp., *Encyclopedia of Sermon Illustrations* (St. Louis, Mo.: Concordia Publishing House, 1988), 95. ⁹Stott, 156. ¹⁰Author unknown; quoted in Frank L. Cox, *Sermon Notes on the Sermon on the Mount* (Nashville: Gospel Advocate Co., 1955), 17.

¹¹Mel Stinnett, "Choosing Your Master," lesson taught at Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, 10 August 2005. ¹²குறைந்த பட்சம் இன்னும் ஒரு வேளையில்

இயேசு இதே போன்ற ஒப்புவுமையைப் பயன்படுத்தினார் (காண்க லூக்கா 11:33-36).¹³ உருவகம் என்பது (“போன்ற” அல்லது “என்ற” என்பவற்றைப் போன்ற) ஒப்பீட்டுச் சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தாமல் உள்ள பேச்சு உருவகமாகும். டன்கன் என்பவரின் கூற்றுப்படி, விரிவாக்கப்பட்ட அல்லது விரித்துரைக்கப்பட்ட உருவகமானது ஒரு உருவகக் கதையாக உள்ளது (*Hermeneutics* [Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., n.d.], 258-260).¹⁴ Haplous என்ற வார்த்தையின் மீதான இந்தத் தகவல், வால்ட்டர் பாவர் அவர்கள் எழுதிய *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 4th ed., rev. and aug. William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich (Chicago: University of Chicago Press, 1957), 85. என்ற புத்தகத்தில் இருந்து பெறப்பட்டுள்ளது.¹⁵ Poneros என்பதன் மீதான இந்தத் தகவல் Arndt and Gingrich எழுதிய நூலின் 697ம் பக்கத்தில் இருந்து தரவழைக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁶ D. A. Carson, “Matthew,” *The Expositor’s Bible Commentary*, vol. 8 (Grand Rapids, Mich.: Regency Reference Library, Zondervan Publishing House, 1984), 178. ¹⁷ Robert H. Mounce, *Matthew*, New International Biblical Commentary (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1991), 60. ¹⁸ “பகைத்து” மற்றும் “அசட்டைபண்ணு” என்பவை நேரெதிரீ ஒப்பீடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இரு முதலாளிகளுக்கு ஒருவர் ஒரே அளவு அர்ப்பணிப்பு உடையவராக இருக்க இயலாது என்று மாத்திரமே இயேசு கூறினார். ¹⁹ Vine, 562-63. புதிய ஏற்பாட்டில் *doulos* என்ற வார்த்தை, அடிமைத்தனையின் மறைமுகக் கருத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை; ஆனால் மத்தேயு 6:24ல் இயேசு, எஜமானர்/அடிமை உறவு பற்றிப் பேசினார். ²⁰ Quoted in Stott, 158.

²¹ Ibid. ²² Jack P. Lewis, *The Gospel According to Matthew, Part I*, The Living Word Commentary series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1976), 107. ²³ பூமியின் மீது நாம் பொக்கிஷமாக நினைக்கும் எதையும் குறிக்கவும் இதை நடைமுறைப்படுத்த முடியும் (இந்தப் பாடத்தில் முந்திய பகுதியில் “பொக்கிஷங்கள்” பற்றிய பட்டியலில் காணவும்). ²⁴ ஏதேனும் ஒன்றை “நபர்த்துவப்படுத்துதல்” என்பது, அதை ஒருநபர் என்ற வகையில் உருவகித்துப் பேசுதல் என்று அர்த்தப்படுகிறது. ²⁵ Lewis, 107. ²⁶ “Jay,” quoted in Arthur W. Pink, *An Exposition of the Sermon on the Mount* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1950), 215-16. ²⁷ E. Stanley Jones, *The Christ of the Mount* (New York: Abingdon Press, 1931), 220.